

MONITOR

Na R. P. 1773.

Nro: XXV.

Dnia 27. Marca.

Reszta.

—
„**T**oż dopiero pływając pomy-
ślnie potym niezmierno-
nym Imion, Domow, Familij
morzu, iakby za przewodniczym
żeglarskiej gwiazdy prowadze-

Aa

„niem

"niem przyśląpilby z przedłużo-
 "nemi onychże liczbami, czyta-
 "jącym uciążliwemi niezmiernie,
 "bliżej do brzegu. Od Pana NN.
 "liczyłby nieśmiertelnych Mężów
 "Krolom, Senatowi, Woiewodz-
 "twom, Powiatom, zgoła całemu
 "Narodowi Polskiemu wielce za-
 "służonych, od nich ukochanych,
 "wyniesionych, pierwszemi dośto-
 "ieństwami ozdobionych, przydając
 "z Macierzystey krwi osnowę o-
 "boiey płci Osob znakomicie wiel-
 "kich. Miałby na objaśnienie tey
 "prawdy J. P. NN. ktorego chwałę
 "brzmi jeszcze Polskie, Francuzkie,
 "y Włoskie Państwo: iakiżby mogli
 "okazać blask Imienia NN. Miałby

„śwież-

"świeższej ieszcze pamięci JP. NN.
 "światu szczegulnie ulubionego.
 "Miałby na poparcie zamierzone-
 "go wielbienia nie dawno ze-
 "szłych z żalem nieukoionym Oy-
 "czyzny J. Panow NN... Nako-
 "niec do pożądanego przybiwszy
 "brzegu iak skolatany nawałno-
 "ściami żeglarz po przebytych
 "szczęśliwie przepaścistych toniach,
 "stanąwszy na pożądanym lądzie
 "uwielbiłby wszystką zdolnością
 "swoią I. P. NN. Godnego po-
 "tomka tak wielkiego Oycy, łącząc
 "do tychże naywyborniejszych po-
 "chwał I. Panią NN. szczegulniey-
 "szym opatrności losem wybraną
 "Matkę twoją. Tu znowu miałby

„Otwar-

"otwarte niezmierzone pole do
 "stawienia Wielkich Imienników
 "związkiem krwi Macierzystey
 "z tobą połączonych II. PP. NNN.
 "y innych setnych, w których prze-
 "dnieyszą połowę Krolestwa zgro-
 "madzoną widzę. Tu iakby go
 "skłoniły do szczegulnieyszych o-
 "sob przywiązane chęci byłby
 "wielbicielem sprawiedliwym mia-
 "nowicie II. PP. N.N.N. okazując
 "w tey stworzoney troycy rowne
 "doskonałości, rownie wspaniały
 "umysł. Nie mogłby przewieść
 "na sobie przez wszelką słuszność
 "powinney wzmianki I. Pana NN.
 "z grona wyżey liczonych wybrał-
 "by sobie starożytny II. PP. NN.

„Dom

"Dom, a wszystkie onegoż sławę taką
 "łatwością iak słońce w południu
 "skazałby palcem w iedney iakby
 "stworzoney nierozdzielnie parze
 "I. Panu N. y I. Pani N. Tu wi-
 "dząc Męża do wielkich dzieł na-
 "rodzonego, a Panią nad wiek do-
 "skonąłą, cud świata a zaszczyt
 "Polski ślicznemi natury y łaski
 "darami przybraną, pisałby prze-
 "dnieysze oboyga wyśławienia. .
 "Ta była pierwsza namiętność z
 "nadmienionej uwagi gwałtownie
 "przymuszająca do pozwolenia
 "pioru, przez wszystkie szacunki
 „przezacnych tych Imion y wdzię-
 „czność dobroczynności twoiey.
 „Lecz gdym sobie wspomniał wiek
 „nasz

„nasz krytyczny na nic bardziey
 „iak na Wielbicielow zawzięty :
 „tudzież przez wzgląd na szczu-
 „płość przytomnego dzieła, nie-
 „chcąc z niego uczynić straszydła,
 „z większą nad całe ciało głową...
 „przeto obrałem raczey, podey-
 „mować nagany wielu zadawnio-
 „nemi napojonych zdańmi: niżeli
 „prawdziwie rozumnych radą po-
 „gardzić: ktora już zniósła zwy-
 „czay ten liczenia Herbownych
 „Domow, Imion y Osob.

[Patrzże W. M. Pan, co to teraz za
styl rodzi się: znalazł to *Cycero*?
Demosthenes? lub inny Krasomowca
 sławny? znająż to nawet teraz
 przetartsze Narody? U nas ie-
 dnak to grunt *Stylu*. Nie rozu-
 miey

miey W. M. Pan że to tylko jest
 skutek mego wymyślenia: y o-
 wszem iuż mam 20. nowych dosyć
 Xiąg, w których mało co różne po-
 każę W. M. Panu *Tropy y Fygury*.
 Ah! co za hańba dla Krasomostwa!
 ieżeli W. M. Pan tego nie zga-
 nisz tedy to wnyidzie w powagę,
 ile że w tych czasach wynalezio-
 na ta sztuka wymowy, w których
 nasz Narod zdaie się naylepiey po-
 czynać y myśleć y mówić. Co to
 za prożna strata czasu: à naybar-
 dziey co za zakłócenie rozumu,
 napisać Dedykacyi takiey arkusz
 y drugi, à dzieło samo czasem ia-
 ko myszy ogon. Zmiluy się Do-
 brodzieiu, *castiganda ridendo* ta wy-
 mowa być powinna. Pokaż że ta
 Buyno-

Buynomyślna kształtność wymo-
wy tyleż warta, co y owe iuż da-
wniey od W. M. Pana zganione
wybiegi: *Oy Dewotki od wodki, nie
zaczynaycie Modlitwy, z wzdycha-
niem na gorzki bul! bul! bul! bul!*
Ktoż to wie, czy się nie postrzegą
te niezgruntowane z Oceanem o-
przepaściłą głębokość certuiące
rozumy.

Jeżeli znajdę mieysce w łasce
W. M. Pana z tą moją odezwą, bę-
dę miał honor nadgłaszać się czę-
ściey, kontentuiąc się tym czasem
że mogę wyznać iż zawsze byłem
Jego estymatorem à teraz zaczy-
nam być prawdziwym W. M. Pana
Sługą.

A. Stylski.

